

” Det ska vara 99 procents stillhet och en procent utmaning.

Yogaledaren Maria Falk Larsson förklarar hur yinyoga ska fungera för VB:s testande reporter Elin Andersson. (sidan 4)

Varför är inte insatserna för de äldre lika värdefulla?

Det är ingen hemlighet. Alla som jobbar på VB är engagerade i något. I mitt fall är det Röda korset. Röda korset jobbar mycket med äldre människor. Äldre människor befinner sig ofta inom social- och omvårdnadsnämndens försorg.

Dessutom är det Frivilligåret i år, utsett av EU och runt om i landet och Europa hånder det saker för att uppmärksamma frivilligas insatser i samhället. Därför skapades ett medborgarförslag med idén att Tidaholms kommun inrättar ett stipendium för de som gör ideella insatser för, med eller av äldre personer.

Stipendium delas ut av kultur- och fritidsnämnden till föreningsledare inom idrotten, till som förstärkt kulturen i Tidaholm. Stipendium delas ut i mängder inom barn- och utbildningsnämndens område, till elever på många av skolorna. Miljö- och byggnadsnämnden delar ut ett miljöpris.

Snart kommer svaret. Politikerna i social- och omvårdnadsnämnden vill att fullmäktige säger nej. Kommunstyrelsens arbetsutskott håller med.

Det är inte med ett stilla sinne jag undrar varför.

Motiveringen är att det skulle vara svårt att välja vem som ska få stipendiet. Och där är det stopp. Va? Det

ligger i sakens natur att välja ut någon framför andra, olika personer varje år som uppmärksammas för de bra saker de gör genom att ge av sin tid till medmänniskor.

Det enda politikerna behöver göra är att samtycka till ett förslag

I miljö- och byggnadsnämnden och i kultur- och fritidsnämnden lider inte politikerna av svårigheter att välja ut stipendiater eller pristagare bland en grupp nominerade. Där kan Anna-Karin Skatt eller Jonas Ringqvist, Ingemar Johansson och Anneli Sandstedt yttra sig om vem de tycker behöver belönas och uppmuntras för bra insatser i Tidaholm. Men Christer Johansson och Peter Friberg tycker det är svårt, och det tycker jag är rent egoistiska skäl. Är man politiker för att ta den enkla vägen? Inste för att göra samhället bättre?

Att fortsätta ge ekonomiskt stöd till några av föreningsarna som jobbar med och för äldre är inte en uppmuntran, det är ett sätt att betala för att slippa göra det själva. (Så gör också kultur- och fritidsnämnden, som både delar ut föreningsbidrag och stipendi-

er.) En personlig uppmuntran till en individ eller en grupp människor hänger rent bildligt samman med en blomcheck, ett diplom, eventuellt en check och någon fin matbit.

Varför är inte de frivilliga som varje vecka, år ut och år in, ger av sin tid till äldre personer i Tidaholm lika värdefulla för kommunen som de som tränar ett fotbollslag eller driver en miljövänlig verksamhet?

Varför kan inte de som själva är lite äldre men ger glädje till andra åldringar genom enkla sysslor uppmärksammas precis som den som springer fort, hoppar högt eller samlar flest poäng?

Varför får inte ideella insatser för äldre samma uppmärksamhet som de för barn eller andra vuxna?

Och svårt för politikerna förresten, det är på rekommendationer från tjänstemän som jobbar närmare verksamheterna som förslagen till pristagare fattas. Det enda politikerna behöver göra är att samtycka till ett förslag. Det är frivilligsamordnare och andra tjänstemän som känner till och ser mycket av det frivilligarbete som läggs ner för de äldre i Tidaholm. Kommunala rådet för funktionshinderfrågor och Kommunala pensionärsrådet tycker ett stipendium som detta är en självklarhet.

Den arbetsinsats och den tankekraft som i verkligheten krävs från politikerna i social- och omvårdnadsnämnden för att utse en stipendiatar till den tämligen liten. Ändå anses det för svårt.

Kanske tror man att det inte ska nomineras några till ett sådant stipendium, men med tanke på att det finns ett par hundra sådana frivilliga bara bland de som samordnas

från Villan, och kanske rent av lika många till ute i det stora antal föreningar som finns runt om i kommunen, bör stipendiet kunna delas ut i flera hundra år framöver.

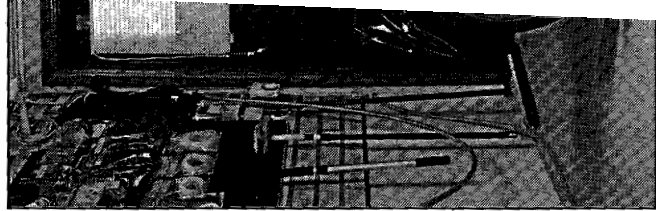
Han som drar rövarhistorier om gamla jaktminnen

Han som drar rövarhistorier om gamla jaktminnen. Hon som ordnar sänghäften till körnerna för de som vill, men knapp kan, sjunga. Han som arrangerar små bussresor för att göra vardagen mindre ensam för många äldre. Kvinnan som ger socialt stöd genom samtal. Hon som snabbt hoppar in och ringer runt och kollar så att ingen ramlat och slagit sig.

Det finns som sagt en uppsjö människor att välja mellan.

I slutändan ska kommunfullmäktige svara på medborgarförslaget. Kanske finns det fler människor där som har vetat att uppmärksamma alla frivilliga insatser för äldre, än vad det gör i social- och omvårdnadsnämnden. Pinsamt vore det annars.

Mitt smekbr

Prisade hojar.

”Bronco” - hur ha ditt smeknamn?

– Det fick jag uti året på Verkstadsskolan. De äldre elev sig åt pennalism. Si man välja att bli dc kanalen eller i dusc de i duschen.

Fick du smeknar ler?

– Det hade ett; ”Vad ska han döpa gon?” ”Han är lika erna i Teveserien E det blev ”Bronco.” gillat motorcyklar verpilen på den ti rutigt skjorta. De t lik en cowboy.

KOMMENTAR

ELIN ANDERSSON

Var det okej?
– Det var bara